

[Askjær Jørgensen]

Nu, da amter og kommuner i Danmark som følge af de budgetnedskæringer, regeringen har forlangt, ikke kan forøge antallet af offentlige ansatte, er det nærliggende at træffe foranstaltninger, så der kan blive flere job i den private produktionssektor, da dette jo også vil gavne den betrængte betalingsbalancen i Danmark.

Fremskridtspartiet er enig med præsident Carter i, at øget beskæftigelse i et samfund bedst kan opnås ved at nedsætte den statsafgift på produktion, som vi bl. a. i Danmark kalder indkomstskat.

Besvarelse (25/7 79):

Finansministeren (Heinesen):

En nedsættelse af de direkte skatter (indkomstskat m. v.) vil forøge skatteydernes disponible indkomster, dvs. de beløb, der vil stå til rådighed til køb af forbrugsvarer m. v., herunder boligudgifter, og til opsparing. Erfaringerne viser, at en væsentlig del af en forøgelse af husholdningernes disponible indkomster vil blive anvendt til en forøgelse af det private forbrug. Endvidere vil en del af disse forbrugsvarer blive importeret fra udlandet, ligesom produktion af forbrugsgoder her i landet i betydeligt omfang kræver import af varer og tjenester. En betydelig nedsættelse af de direkte skatter vil derfor medføre en betydelig importstigning. En sådan politik vil ikke være forsvarlig i lyset af, at Danmark i forvejen har et betydeligt underskud i de løbende betalinger over for udlandet, et problem, der er blevet afgørende forværret på grund af de voldsomt stigende udgifter til import af energi, som olieprisforhøjelserne har medført.

Hvis det skal sikres, at betalingsbalancen ikke forringes, vil en nedsættelse af de direkte skatter – og dermed en forøgelse af det private forbrug – således forudsætte en modsvarende tilpasning af den øvrige indenlandske efterspørgsel. En sådan afbalancering måtte først og fremmest foretages i det offentlige køb af varer og tjenester. Det offentlige efterspørgsel i almindelighed har et lavere importindhold end det private forbrug. En sådan omfordeling fra offentlig anvendelse til privat forbrug vil derfor medføre en større nedsættelse af beskæftigelsesmulighederne i den offentlige sektor end forøgelse af beskæftigelsen ved produktion af forbrugsva-

rer m. v. Den samlede beskæftigelse vil derfor blive påvirket i negativ retning.

Som nævnt er der betydelige forskelle mellem virkningerne på import og beskæftigelse af på den ene side en stigning i de private forbrug og på den anden side en stigning i f. eks. udgifterne til offentlig service eller udgifterne til bygningsforbedring, f. eks. isolering. Disse forskelle har netop været et væsentligt element i grundlaget for udformningen af den økonomiske politik i de senere år. Ved hjælp af især forhøjelser af forbrugsafgifterne er opnået en afdæmpning af udviklingen i det private forbrug, mens der gennem beskæftigelsesplanerne er stillet midler til rådighed for aktiviteter med gunstige virkninger med hensyn til betalingsbalancen og beskæftigelsesmulighederne. Der er herved gennemført en betydelig lettelse af den samlede beskæftigelses- og betalingsbalanceproblematik, der som bekendt er blevet væsentlig forværret på grund af stigningerne i oliepriserne og på grund af svag vækst i afsætningsmulighederne i udlandet.

For god ordens skyld tilføjes, at det ikke er korrekt, når der i begrundelsen for spørgsmålet anføres, at regeringen har forlangt budgetnedskæringer i amter og kommuner. Der er alene tale om et initiativ med henblik på at opnå en stigning i de kommunale udgifter, der vil være forenelig med en samlet, afbalanceret økonomisk politik.

Til *udenrigsministeren* (18/7 79) af:

Ib Christensen (DR):

»Finder ministeren det anstændigt og rimeligt, at EF-Kommissionen truer Sverige med handelsrestriktioner, dersom de svenske myndigheder forbyder anvendelsen af det meget giftige tungmetal kadmium til overfladebehandling af metaller og som farvemiddel i plasticprodukter?«

(Spm. nr. 1203):

Begrundelse.

Som medlem af EF er Danmark medansvarlig for EFs handelspolitik. Danmark bør ikke tolerere den fremfærd, EF-Kommissionen ifølge det svenske miljøministeriums skrift Miljøaktuelt har udvist, idet EF-Kommissionen har sendt den svenske regering et telegram om ikke at indføre skærpede regler